

عنوان مقاله:

بازسازی و تحلیل چهار الگوی خداآوری در اندیشه غزالی

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 13، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

خالد زندسلیمی - دانشجوی دکتری فلسفه تطبیقی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

حسین هوشنگی - دانشیار گروه فلسفه اسلامی، دانشگاه امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

غزالی از جمله اندیشمندانی است که به وسیله توجیه باور به وجود خدا پرداخته است. وی برای خداآوری چهار الگوی مختلف مطرح می کند که عبارت اند از الگوی خداآوری پیامبران، الگوی خداآوری اولیا الگوی خداآوری متکلمان، و الگوی خداآوری عوام، او هریک از این الگوها را مناسب برای گروهی خاص از مردم می داند. غزالی معتقد است در میان چهار الگوی ذکر شده بالاترین درجه باور به خدا در الگوی خداآوری پیامبران و اولیا حاصل می شود، که مبتنی بر شهود عرفانی هستند. این همان چیزی است که ما امروزه آن را تجربه دینی می نامیم. لذا می توان نظریه او را نوعی قرینه گرایی مبتنی بر تجربه دینی تلقی کرد. لازم به ذکر است که می توان الگوهای چهارگانه غزالی را در قالب یک الگوی طولی و تشکیکی بازسازی کرد که در این قالب الگوی خداآوری انبیا و اولیا در بالاترین مرتبه و سایر الگوهای خداآوری در درجات دیگر قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

الگوی خداآوری، تجربه دینی، ابوحامد محمد غزالی، قرینه گرایی مبتنی بر تجربه دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832764>

